

ACC. N:R M. 14820:1-14

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Västergötland* Upptecknare: *Carl Eliasson, Irentjunga*
Härad: *Kind* Berättare: *" " "*
Socken: *Redsared* Berättarens yrke: *lantbr. o. kyrkovaktmästare*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1900* i *Redsared*

Gudstjänst och nattvardsgång. s. 1-14.

LUF 107

Gusttjänsten. (Stadskyrkan) 1900-1920.

Hägmisorgeltjänsten kallades
tän i staden rite och ställe för
tjänst, tidig tjänst eller sen tjänst.
Häns tjänsten på kvällen kallades den
aften Gussmisso eller kvällstjänst.
Den tidiga tjänsten började kl. 10 fm.
och den sena kl. 1, utom i detta
pastorats moder för som lin gö kyrkan
Larungga där tjänsten började kl. 11 fm.
eller senare. Någon särskild benäm-
ning på hägmisso und eller uten
nållvar dogång hade man ej.

En del av kyrkoprester besökte
kyrkan nästan varje söndag, en
del ett par gånger i månaden, en
del såg man alldrig i kyrkan.

Bara och ~~en~~ som var afte i kyrkan
före 1920 till

Sundgrästen

Stadskyrkan 1900-1920

När man gick till kyrkan på söndagarna förberedde man sig på att alla man tog på sig de bästa kläderna man ägde. (Kläderna var på den tiden mycket enkla och försimplade än den är nu). Kvinnorna komna i långa, svarta klänningar och svarta huvsdukar, även de yngre av kvinnorna hade svarta huvsdukar i stället för hatten som bärgade kvinnans hår. 1910 (läs i tecknet).

Männens klädsätt skilde sig inte så mycket från kvinnans.

Vid kyrkliga högtider eller natevardsgångar brukade man använda svarta kläder, dock i frack istället för skärtsoraker som man hade och var beklagligt blanda äldre personer före 1920. De kunde stundom vara nästan gamla av ålder.

Gudstjänsten Statskyrkan 1900-1920

Gästgästerna kunde i regel sitta
s. k. frivilliga de kunde de gå i kyrkan
(om annan eller var tredje söndag)

De mest betydelsefulla gudstjänster
na under året här i trakterna var jul
och påskgudstjänsterna (även nu för tiden)

Allt besöka frimman de kyrkan, även
frikyrkliga gudstjänster här varit
vanligt bland kyrkofolket och är än
i dag. En del personer för till frimman
kyrkan för ordets skull, att ha en Guds
ord förkunnas, de flesta däremot
för att få till en frimman och snart,
i synnerhet om det är en frimman de
siden, med god singröst. En del folk
för till annan kyrka för att träffa
bekanta utskursbar, för att nå och
någon ut och åka.

Gudstjänsten.

Man kunde se kyrkan & församla
ställa där man kunde sitta in
tjänsten, dessa ställa äro men
en beakt, kanske seer af medel.
Man åker minsta bil eller moped.

Vid fröskamsten till kyrkan
beaktade man samla seer försam-
stugan, och för öfver till vinsten.
Kvinnorna samla de äro ut i
vopelhuset eller inne på kyrkogården.
Man diskutera de vopelhuset.

Kyrkan har inte församling till
man seer kattspeel inne i kyrkan
under predikan, det kan äro till
att prästen efter predikan försöker
foga dessa syndare i upptäckelse
och den hemliga församling ut genom
dörren.

Gudstjänsten

En del av kyrkofolket beströ
komma tidigt till kyrkan, kanske
nå en halvtimme före, de beströ
då gå in i kyrkan genare för att
sitta och titta i psalmboken,
en del kommo strax före högmässan
början dessa stannade lite på
kyrkostegen och disputerade
och tändes för att sedan
gå in i kyrkan när klorkorna ringde
samman. En del av kyrkobesökarna
kommo för sent och gick då in
allt eftersom de kunde finna, dock
inte gärna så prästen sig dem.

Man kunde också för prästen smita
upp på orgellådan, om man
kom allt för sent. Öfver utgången
kyrkdörarna under predikan avstörades av kyrkvärden.

Gudstjänsten

Här i församlingen har man haft för sed att pryda och utsmysa kyrkan till jul- och påskhelgen, om så till miksommar då man klädde kyrkan med eklor, björkar och blommor, om jul brukade man här i Rindals lugga granar och sätta in fisken i korset, en gran på en sida och atturel smitt, blommor på atturel. Om påsk brukade man här för 55-60 år sedan liksom nu för tiden, kläda atturel delar med some tyg till Långfredagen, detta tyg skulle dock ^{äta} vara bättre för påskdagen som räknades som glädjedag, till följ av Jesu uppståndelse. För 1910 församla inga jouljättningar inne i kyrkan, man hade heller ej fundera här på atturel man av vid gudstjänsten julhelgen.

Gudstjänsten (Statskyrkan)

Tenåfallet under Gudstjänsten har
mig otviveligen ej förekommit i kyrkans
tjänstning (Endast när man gick till nattvard).

Äldre personer kunde vid intäcke
i kyrkan när högmässa föräddas, lägga
sina knäppar kinder på bänkaden, i tröskan
och ^{lita} stundade vilde dräppa under Lyst bön.
Så gjorde man alltid för (före 1920) när man
sitt sig nu i kyrkbanken, vid auktionen
till kyrkan. Att göra korstucken, ha ga
eller niga har ej förekommit här i
kyrkorna i samband med gudstjänsten,
vilken f. ö. har tillgått på samma sätt
i runt 60 år. Före 1920 kunde vid be-
gravning de som hade sorg och begrav-
ningsgästerna förbli sittande hela
tiden gudstjänsten varade begravningsdagen.
(Efter jordfästningen förutsetts ut i kyrkorummen)

Gudstjänsten. (Statskyrkan)

Förbasse för sjuk i främmande
friskorn ofta i kyrkan före 1915-1920,
men är numera nästan bortlagt, här
i kyrkan har det ej friskornen men
är 1 gång de sista 18 åren. Men åter
inte så mycket på denna förbasse
för tiden, men har blivit mer uppmärksam
och med sin tid, men ^{gär} (kneppare)
före kyrkan numera. All stannar här
i kyrkan när prästen läser kungärlsen
och vanligt, som bland bönderna.

Numera förekommer det endast kyrk-
liga kungärlsen som läses upp från
predikstolen ganska ofta efter predikan.

Före år 1970 skulle prästen från predik-
stolen läsa upp allmänna kungärlsen.
dessa handlade om auktioner - vägsynar av
kronolänsmanen - länstygelsens kungärlsen m. m.

Gustaf Jänstam

Till prästen vid jorðfästningen på
 munnar an en ganska vacker frie
 år 1900 - enligt äldre personers uttalo,
 vid riksa personers gravar till en lina
 Tel, för en lina och högtidlig tikprelikan
 kunde en god vinstning och villas. Fattiga
 personer jorðfästas stundom i närheten
 av endast prästen och klosteren eller
 organisten om sidan finns. De ha be-
 rättats att prästen till kyrkogården på
 juldagens morgon i sin döt. var Gust
 (frie jorðfästningen) jorðfäst en person, han
 tillfrågade först organisten om den so-
 lides hade några stiktingen som
 min kunde vänta till kyrkan vid
 jorðfästningen, som ett blivt rekorder
 varifrån prästen tillkommer med organisten
 gick till gravar, prästen läste och organisten höll en fotografier

Gudstjänsten.

Skulle beakta men för sista
Åren som upptaga i dopskolan framme
vid altaret efter gudstjänstens slut.

Frikor på predikans innehåll efter
gudstjänstens slut har ej frekommit
här, men söndagen före varje må-
nads gång beaktade prästerna efter
gudstjänsten tillämnade de frikor
då som frikor på predikans frekom.

Organist eller orgel kunde man ej
läsa i kyrkan för omkring 80-90 år sedan
men kunde en s. k. blockare som fick
läsa sin egen så gott som kunde. Lången
blev givetvis mycket bättre sedan orgel
inköpts. Numera spelas och sjungs
men mycket bättre än som var
omligt för omkring 40 år sen.

Lug 107
19Veckodagarna.

Här i kyrkan är det nog i regel
de äldre av veckodagsgästerna gått
från framtiden till återingen, annars
är ingen åtskillnad förknippad.

De manliga veckodagsgästerna
föga för det mesta av sig överröster
innan de går till frim, den frim
annars sitta på bänkarna, det är
någon som kallar i kyrkan. Text
den ordliga eldningen, för om.
70 år tillbaka eldade man ej i samma
kyrkan (Rabatsund) Jävla predikan
varade då minst en timme.

Alla unga resp. nya inom men
går frim att det var vanligt. (1900)

En gång veckodagsgäster vid
att det här kallade man för handklä. (1900)

Vattensdagsmen.

Att gå rindigt till nattens den
vissa rind de första gåna först det inte
alltid blev så till. Men så. Kläder dikt
var för sive manliga. Ann kvinnliga
den bästa Ann. Lurell förmodade bästa,
alltså. Kvällsopskläderna. Vissa stunden
skiftade något i givet utvär. Alder.

Minnen beuro till slaps. Vissa
rockar som kallades skörtrockar
som minnen. Vissa av friska.

Kvinnliga. Söndagar. Tog man
ej på sig dessa kläder, de kvinnliga
av kyrkfolk. Vissa de kläder av rindigt
tyg av vild slaps. Fing som tillst. Ann
den pröva. Vattensdagsmen
beurade till i Rådhuset. Kyka. Sitta
tunga. friska i kyrkan, minne altret.

Nattvardsgängarna.

En stjärna i predikaturen be-
tyder nattvardsgång vilken till-
en sjätte samling äro an, för
omkr. 30-40 år sen. Våren särskild
pityning beaktas i, det stora
angivet i predikaturen.

Den viktigaste nattvardsgän-
gen de tillhörande deltagarna
på skärsdagen. För kunde ut-
stängning från nattaren förkomma,
bestående på någon egentligt t. ex.
inom åkter, kyrkan, utstängningen
muddelades av kyrkan, vilken
numera är beaktat.

Nattvardsgången.

Här i Redebäck ännu äro de
 sin, för likasom en idag till natt-
 vardsgång, i gamla sockenstugan. Det
 var avlyst för en firande. Till denna
 gåvor till prästen vid nattvardsgång
 har ej förskunnat till. Efter predikan
 firades nattvardsgången, för likasom
 nu. Första nattvardsgång till till ej
 förskunnat ännu än till sjukstom-
 men. Över bliorna oblika gårdes till
 en annan gång. Nattvardsföreläs tiller
 nu likasom för 50 år tillbaka, Söndagen
 före nattvardsgången, efter gudstjänsten
 slut. Men ännu äro sig till skriften
 till söndagen därpå före Tjäntan.
 Numera har denna ännu äro ej
 så stor betydelse, men går stundom
 utan ännu äro.